

NÜANS

olmalı mı, olmamalı mı / I

kurum.20

İbrahim Çelebi
Yıldırım Çelebi

ÖNSÖZ

Ölümsüz olmanın birçok yolu vardır. Bu yolların çoğu faydasız veya manasızdır. Sanat ise tek başına bir fayda vermese bile ölümsüz olmanın en anlamlı yöntemi kabul edilebilir. Tek başına fayda vermez çünkü bir sanat eseri ancak o sanat eserinden fayda bekleyen için bir şeyler ifade eder. Yani sanat eseri sanat seyircisinin çabası ile bir fayda sağlar. Fakat bu fayda somut veya maddi bir fayda olmamakla beraber çok daha güçlüdür. Çünkü sanat insan ruhuna açılan bir kapıdır ve insan ruhuna ancak onu tanıyarak dokunabilir. Sanatta anlam ise seyircinin çabasını aramaz. Anlam sanat eserinin içerisinde tek başına var olacaktır. Fakat eserden faydalanmak için seyircinin bu anlama ulaşması gerekmez. Asıl fayda eserin anlamında değil yarattığı derin sezgidedir. Bizi bir esere bakarken karmaşık duygular içerisine iten bu sezgidir. Ve insanın ruhunu tanıma isteğini uyandıran, ruh demesek bile içsel yolculuğa çıkmak arzusunu yaratan bu duygulanma halidir. Şüphesiz insanın ruhunu tanıması, kendi içini bilmesi; bedeniyle olan tanışıklığı kadar değerli ve gereklidir. Kulüp olarak, kurulduğumuz ilk günden beri, yegane amacımız İstanbul Üniversitesi öğrencilerinin ve özellikle Hukuk Fakültesi öğrencilerinin sanat ile buluşmalarını sağlamaktır . Bu buluşma vesilesiyle sanata merakı olanların bir araya gelmesi, merakı olmayanların ise içlerinde bir merak oluşması için çalışıyoruz. Çünkü birer hukukçu olarak adaletin temelini oluşturan bizlerin, sanat ile birlikte daha iyi birer insan ve ufku geniş, esnek düşünce yapısına sahip bireyler olacağı kanaatindeyiz. Adalet gibi önemli bir olguya hizmet edecek insanların ruhlarını da en iyi şekilde tanıması gerekir. İkincil amacımız ise bizden sonra bizim oturduğumuz sıralarda oturacak, geçtiğimiz koridorlardan geçecek insanlara bizden bir iz bırakarak ölümsüzlüğü biraz olsun yakalayabilmektir. İki amacımızı da hayata geçirmek için çıkardığımız bu fanzinin hem birilerinin kitaplığında bir anı olarak kalmasını hem de akıllarda bir iş olarak yer edinmesini temenni ediyoruz. Belki birilerine de ilham olacak bu fanzini beğenimize sunmaktan onur ve gurur duyuyoruz.

İÇİMİZDEKİLER

Utku'can Yazıcı

Zeynep Figenler

Özge Özkan

Nursel Okkalı

Elif Can Toprak

Şeymanur Elmas

IV. Afrodite

Sabiha Gökse Tezer

Gökçe Çavdar

Ön kapak:Sabiha Gökse Tezer

Gülşah Doğan

Arka kapak:Gülşah Doğan

Yunus Emre Pekcan

Melike Kutlu

Ayça Koç

Ömer Taha Yalçın

Feridun Necmi Bahtiyar

Zeynep Bayram

Sina Uyar

Züleyha Koç

İlayda Orhan

Ayşe Uyar

Ahmet Sefa Yalçın

Mihriban Uğuz

ATEŞ BÖCEKLERİ

Utku'can YAZICI

Willem de Kooning: Kadın 1.
1950-2. Tuval üzerine
yağlıboya, 193x147 cm.

yaratılış destanı ve
tükenmişlik sendromu

üst ün geliyor renk
nesneye, çalışıyor
makine

tükenen kadın, üreten
kadın, kadınlık gururu

kalbimi koy kırılan şeyin
yerine, koy çekinme

fabrikadan çıkan duman
dönüşüyor kendine

renk renge karışırken,
renkler tuvale duruyor

resim başka nedir ki,
diyip duruyor kendine

herkes kendine duruyor
ve makine çalışıyor

prensip: kadın kendini
üretir. sonra kendisi
tükenir. üreten ve
tükenen kadındır.
tüketen bir makinedir. bu
makineye biz bir şey
demiyoruz.

adem ile havva

havva ile adem

aldı adem:

ilk o vardı

sonra biz vardık

biz dünyanın iki ucuna
bırakılmış

iki daldık

aylar geçti, yıllar geçti

aradık durduk birbirimizi

dünya yuvarlaştı

döndük etrafında

dünyanın iki ucunda
döndük

ilk o vardı, sonra biz
vardık

tanrım, dedim, beni ona
göster

tanrım, onu bana göster

bunu tekrar ettim

bir duman gördüm

duman ayna oldu

aynaya baktım

ben... ama nasıl?

ben nasıl bir havva'yım?

aldı havva:

sen tüketirken kendini

ben kendimi yarattım

bir ayna olsun sana bu

bir ayna olsun sana
sevgim

kim severse gönülden
sevdiğinde kendini
görürmüş

sen kendinde gördün
beni

bırak gideyim

bırak buralar zulüm ile
yikanır

buralar ikimize dar gelir

sen yetersin sana

ben kendime döneceğim.

almadı adem

almadı havva

şiir yaratıldı!

dün ay döküldü yüze,
güneşi bekledim

fabrikalar, bacalar,
çöplükler gezdim geldim

kimsenin hayrı kalmamış
kendine, fayda yok

kimse umursamıyor
bunu ulan ben ne dedim?

güneşi çek, ayı bırak,
toynaklarını sürdü yere

kendini tüketen insan,
konuş kendi kendine

kimseden fayda yok, bu
fabrika yine çalışır

ben mi dedim, hayır
hayır! elbet buna alışılır

prensip: yaratılışın
modernizme uyarlanması
mümkün değildir.
ilkellik kendi kendini

yeniler. modern olan hep
kendini eskitir.

-ateş böceklerini sever
misin?

-bir kere üstüne
basmıştım, ışığım söndü.

ışık ve resim, tuvalin
içinde beliren kadın

yalnızlık gibi durdu
boyalarla ve renklerle

alıp tuvali kendisiyle
beraber fırlattı kadın

ve evren oldu renklerin
değdiği her yerde

mezarlar niye sulanır?
ölüm çiçek açsın diye

çok etli durdu ve sıkı
dişlerini, sıkı kadın

bir boyut kazanınca
koydu kalbimi yerine

makine durdu, kendini
baştan yarattı kadın

anlam: toynaklarını
sürttü yere. koştu, koştu,
koştu. evrenin sonuna
gelince durdu. orada
portresini gördü. şiir
orada başladı. ve orada
bitti.

-tükenen ne peki? havva
mı adem mi?

-ateş böcekleri.

Cizim: Zevnep FİGENLER

Fotoğraf: Elif Can TOPRAK

HasreT

Bir çift göz

Kuru ve ışıl
ışıl

Bir çift göz
istiyorum bana
baksın

Sevgiyle ve
yaşsız.

Yaşsız

Hem kuru, hem
yaş almamış

Duru, tertemiz,
saf mis gibi

Çocuk yani

Yaşsız, yaş
almamış

Saf ve temiz

Ve duru

Dünya

ütopyasında
yaşayan

Ölmemiş

Dünyayla
tanışmamış

Hayal kırıklığı
tatmamış

Sevgili ve
yaşsız

Çiçek gibi

Çocuk gibi

Bir çift göz
istiyorum bana
baksın

Mis gibi

Gökçen Cavidar / 2018 /
Konya

Fotoğraf: Elif Can TOPRAK

Çizim: Yunus Emre PEKCAN

Fotoğraflar: Ayça KOÇ

SİR

Yanaklarına değen ılık
esinti

Ayaklarının altında
ezilen sıcak kum

Ve göz ün ün
alabildięince mavi

Gök mavi, deniz mavi

İki maviyi ayıran ince
bir çizgi

Birkaç adım daha

Yanaklarına vuran ılık
esinti

Ayaklarının altında
kayan çakıllar

Ve bileklerine vuran
dalga

Gökyüzü hâlâ mavi

Ve deniz.

Ve denizin ortasında
konuşulanlar

Yerin kulağı var derlerdi
hep

O yüzden derin sulara
kaçtılar.

Gökçen Çavdar /
16.07.18 / FETHİYE

Fotoğraf: Seymanur
ELMAS

Herhangi Bir Cinayetin Anatomisi Olabilir mi?

Feridun Necmi BAHTİYAR

Herhangi bir cinayetin anatomisi tabirini kullanırken, anatomi kelimesini “insan, hayvan ve bitkilerin yapısını ve organlarının birbiriyle olan ilgilerini inceleyen bilim” ve “gövde yapısı” anlamlarından farklı olarak “bir şeyin oluşumunda göze çarpan özel yapı” şeklinde kullanmaktayız. Köken olarak Fransızcadan dilimize

gecen anatomi kelimesi, Fransızca kullanımında da paragrafın başında ifade edilene benzer şekilde “kadavraları kesme yöntemiyle doku ve organları inceleyen tıp dalı” anlamına gelmektedir. Fransızca bu sözcük eski yunanca aynı anlama gelen anatomi ανατομία sözcüğünden alıntıdır ve ayrıca eski yunanca τέμνω, τομή- "kesmek, bölmek"

fiilinden “ana+” önekiyle türetilmiştir.

Peki acaba bir cinayetin anatomisine, aynı tıp biliminde olduğu gibi elimize bir neşter alıp cinayeti kesip biçerek ulaşabilir miyiz? İnsan beyninin düşünce yapısı etki/tepki mevzu bahis olduğu zaman benzer şekilde çalışmakta. Yani eğer neşteri, insan beyninde doğru yerlerde kullanırsanız, düşüncenin altında yatan gerçeğe, türdeş olmanızdan kaynaklı olarak kendiniz de ulaşabilirsiniz. Bu durum aslında ünlü “homo homini lupus” deyişinin yeni bir yorumlaması. İnsan, insan olmasından ötürü herhangi bir diğer insan, örneğin bir katil

gibi düşünme yetisine sahip. İşte bu yüzden de bir cinayet herhangi bir türdeşimiz tarafından planlanabilmekte veya işlenebilmekte.

1959 yapımı “Bir Cinayetin Anatomisi” filmi de eski bir savcı olan avukat Paul Biegler’ı ve bir barmenin cinayetini konu almakta. Aslında, cinayet ve katil, medeniyetin temellerinin daha atılmadığı dönemlerden beri sıklıkla karşılaştığımız iki kavram. Sezar’ı senato da öldürüp Roma’nın kaderini değiştiren de I. Dünya Savaşı’nı başlatan da aslında, temelde bir cinayet ve katildir. Sadece bu iki örnek bile, kimi katillerin, aslında

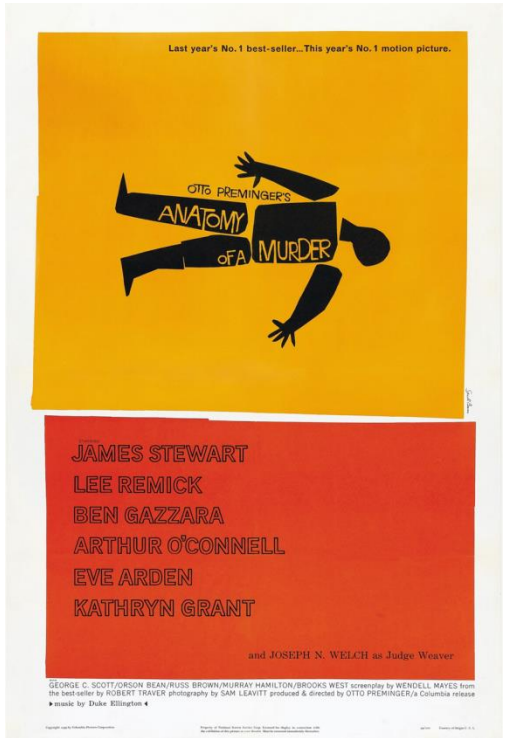
insanlık tarihine sandığımızdan daha çok etki ettiğinin ve tarihe yön verdiğinin kanıtı niteliğinde. Ancak tabi ki bir cinayetin ve katilin insanlık tarihine hiç etki etmemesi de mümkün. Nitekim “Bir Cinayetin Anatomisi” filminde de durum tam olarak böyle. Sıradan, gün içinde sürekli olarak sokakta, metroda vb. yerlerde karşılaştığımız, sıradan bizim gibi insanların katilleri, tarih nehrinde asla Sezar’ın katilleri kadar dalgalanma yaratamaz ve tarihe yön veremez, zira tarih nehrinde dalgalanma yaratan cinayetler için cinayetin oluşumunda özel bir yapı barındırması gerekmekte ve bu özel

yapı da çoğu zaman mağdurun şahsiyetinden kaynaklanmakta.

Bir cinayetin, belirtildiği üzere tüm insanlık tarihini etkilemesinin sebebinin, su götürmeyecek şekilde, oluşumunda göze çarpan, özel bir yapıdan kaynaklandığı açık ama acaba filmimize konu olan sıradan bir barmenin öldürülmesini diğer cinayetlerden farklı kılan ve bunu beyaz perdeye taşıyan ne? İşte yönetmen Otto Preminger’in bizlere sunduğu bu film ile basit bir cinayetin özel yapı anatomisinin farkına vararak, aslında her gün karşılaştığımız basit hayatlardaki dalgalanmaları fark

ediyoruz. Herhangi bir cinayet ve ardından gelen karşı konulmaz trajedi belki tarih nehrinde dalgalanma yaratmak için yeterli değil ancak aynı cinayet, tek oyunculu evrenlerimizdeki bizlerin hayatı için yeterince dalgalanma yaratmaya yeterli, hatta fazla bile. Örneğin ailemizden birinin bir cinayetin mağduru olması, bizlerin tek oyunculu evrenleri için yeterince dalgalanma yaratabilmekte. İşte basit bir barmenin cinayetinin anatomisini, filmde incelemeye

değer kılan şey de tam olarak bu; tek oyunculu evrenlerimiz, dalgalanmalarımız ve sıradan bizlerin hikayeleri...

Çizim: Sina UYAR

IV. Afrodite

Her başlangıç yeni bir var oluşturmaktadır. Var olan her şey ise yok olacaktır. İnsanoğlu varlığın başlangıcının nasıl gerçekleştiği konusunda hiçbir zaman fikir birliğine varamayacak olsa da her başlangıcın bir sonu olduğu konusunda şüphe yoktur. Varlık yokluğa doğru yürür adım adım. Yokluk ise bozuluştan beslenir. Çünkü her oluş, en nihayetinde bozuluşa mahkumdur. Aldığımız her nefes, bu kaçınılmaz sona doğru atılan bir adımdır.

Hayat, başlangıç ve son arasındaki yoldur. Bu yol kimi zaman çiçekli, kimi zaman çamurludur. Çiçekli yollarda yürürken çevresindeki güzellikleri fark edemeyen kimseler bulunduğu gibi çamurlu yollarda yürürken ayaklarındaki çamur iziyle kendi yoluna çiçekler çizen kimseler de vardır, kendi hayatlarının müziğiyle dans eden kimseler...

Hayatımızın tuvali, yoldaki tercihlerimizle renklenir, boyanır. Kimi zaman bilinçli, kimi zaman bilinçsizce yapılan tercihler... Her tercih bir kabulle beraber zımni bir vazgeçiş içerir. Siyahla beyaz arasında siyahı seçen beyazdan vazgeçer, beyazı seçen siyahtan... Kimileri ikisinden de vazgeçer, griyi seçer ya da tüm renkleri kucaklar göğsünde... Farklılıkları kucaklamak ise gerçek zenginliktir.

Doğum ve ölüm arasına sıkışmış bu engebeli hayat yolunda tercihleriniz yolunuzu çiçeklendirsinsin. Farklılıklar hayatınızı zenginleştirsinsin. Kuşlar sizinle müziğinizi çağılsın. Paletinizden renkler eksik olmasın. Sevgiler.

Çizim: Özge ÖZKAN

Çizim: Gülşah DOĞAN

DÜNYANIN BİR UCUNDAKİ YALNIZLIĞIM

Melike KUTLU

Dünyanın ucunda dimdik
durur yalnızlığım

Kimse bilmez ben
haykırırken , ismi Polente

Kaç gemi, kaç sandal içindir ki
bu mahpusluk ?

Kaç üzüntü , kaç kırgınlıktan
korunmak için ?

Ne zamandır süregelen bu
eski yorgunluk ?

Neyden sonra bu betondan
zinciri giymiştin ?

Dünyanın ucunda dimdik
durur yalnızlığım.

Kimse bilmez ben
haykırırken, ismi Polente .

Hiçbir şeyden habersiz yanıp
sönen fenerin

Yarışır kalbimin pervasızca
atışıyla

Hırçın ve asi dalgaları
denizlerinin

Eski harid senden bir şeyler
taşır kıyıya

Dünyanın ucunda dimdik
durur yalnızlığım.

Kimse bilmez ben
haykırırken ,ismi Polente .

Suların taşlara çarpmış olduğu
anlarda

Çarpmış olduğun beyaz
kapıları duyarsın

Kimse bilmez Ben
haykırırken ,ismi Polente .

Dikkat et ! başkası diye kalan
ardında

Senin kendinden kendi gölgen
olmasın sakın

Dünyanın ucunda dimdik
durur yalnızlığım.

Çizim: Ömer Taha
YALÇIN

Kimse bilmez ben
haykırırken, ismi Polente .

Ne vakit bu deniz kaynayıp
gelir üstüne

Öylece siliniverir bütün
beklentiler

Susup kavuşmanın sesi sur'a
üflenince

Yalnızlıkların da bilmeden
seni terk eder.

Dünyanın ucunda dimdik
durur yalnızlığım.

Bazı anlar vardır: Ümidinizi yitirdiğiniz.

Umutları kırmamanın
gerekliliğini bilmenize rağmen yok edersiniz
içinizdeki
kırıntıları.

Kalbinizin
kırıklığı bütün
hislerinizin
üzerine
serpilir adeta.
Parçaları teker
teker keser tüm
duyguları.

Engel
olamazsınız. En
kötü yanı ise
engel
olamadığınız
öfkenizin
kırgınlığının
en güzel
duygularınızı
yıkmasıdır. Her
şeyi unutur,
canınızı yakan

parçalara odaklanırsınız. Ama sonra bir an gelir.
Her şey bitti, bir daha eskisi gibi olamam
dediğiniz zaman beklenmeyen bir ışık huzmesi
süzülür. Dünyanın en güçlü yapıştırıcısı
görevini görerek kırılan hislerinizi onarmak

için szlmştr benliğinize. Dur diyemezsiniz. İrkilirsiniz bir an. Işığ huzmesi yavaş yavaş iinize işler. Canınızı yakan parçaları birleştirir. Bütün olamaz belki, köşede bir yerde kırıntılar elbet kalır ancak bu ışık görüneni onarmayı başarmıştır. Sonra içi içine sığmaz insanın. Ani ruh değişimine kendi bile anlam veremez. Kıpır kıpırdır bütün organları. Gülümser durur. Elleriyle yüzünü kapatıp kahkahasını içine atar. Zifirinin içinde görülen parıltıyı düşler. Her şey normale dönmüştür işte. İçinde kalan küçük kırıntılar köşede pineklemeye devam edecektir ancak üstünü örtecek güzel hisler daima var olacaktır. Farklı bir g doğar bunun sonucunda. Hisler daha da kuvvetlenir. Yokluk hissi kötüdür çünkü. İnsanı düşünmeye yönlendirir. Ve insan insan olduğunun bir kez daha farkına varır.

Yazı : Zeynep BAYRAM

Çizim: Zeynep FİGENLER

Çizim: Züleyha KOÇ

İZ

Bir yanım ağlamaklı

bir yanım durgun

Dağılır mı hüznü gecenin ,

ben kaybolunca?

Gitmek mi ardından ?

Koşmak mı peşinden ?

Kaldırımlarda hep

gidenlerin izleri...

Yayını kavramış kemânî ,

Mızrabı susturmuş ûd î,

Nefesini tutmuş neyzen ,

Bekler notalar boğazında ...

Güftelerde hep

gidenlerin izleri...

Kelebek dokunuşlu eller ,

Ömrü kozasında kalmış.

Her kalp kırığı sonrası

Gönül gelen bütün sözler ,

Yarım yamalak bir gülüş...

hepsi bilerek seçilmiş...

Yaralarda hep

Ve o efsunlu bakışlar...

gidenlerin izleri...

Buğusunda hep

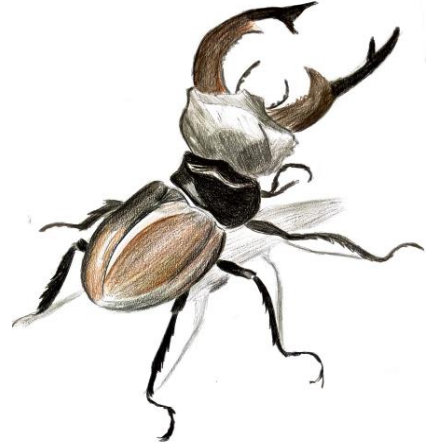
gidenlerin izleri...

Kabuk ardında kalan

bir ince deri ,

Cam keşiğinin bıraktığı

derin bir çizgi ,

Şiir: Ayşe UYAR

Karakalem Kadın

Çizimi: İlayda ORHAN

Böcek Çizimi: Ömer Taha

YALCIN

Çizim: Züleyha KOÇ

(...) Kelimelerimi feda edemiyorum. Zihnimi delip geçen bir bıçak var. Soğuk irin kalbime kadar süzülüyor. Buzlaşmış kalbim pis irin ile katılaşmaya varıyor. Avucumla kalbimi sıkıyorum. Bir tutam azaltmak için. Bir el uzanıp elimi çekiyor. Ve başlıyorum ağlamaya. Tutamıyorum kendimi, kelimeler boğazımı yırtmaya çalışıyor. İzin vermiyorum. Bırak diyorum kendine kalsın. Neden yapıyorum ben bunları, bilmiyorum. Bu sayfayı kısa sürede yüreğimden def edeceğim.

Zeynep BAYRAM

Çizim: Nursel OKKALI

Çizim: Sina UYAR

Ahmet Sefa Yalçın

"bana balık verme,
bana balıkların
nasıl olup da her şeyi
bu kadar çabuk
unutabilmelerini anlat.
benim için kuş da vurma,
bana kuşların özgürlüğünü yaşat"

Fotoğraflar: Mihriban UĞUZ

muhteşem

eğlenceli

bilgilendirici

efsane

bizi takip edin :

@resimveheykel

bir sonraki sayıda yer almak için :

iuhfresimveheykelkulubu@gmail.com

TOMORROW

*Donc ligula dui,
porta vel suscipit in*

CRAS NON

Tumor necrosis factor- α (TNF- α) is a proinflammatory cytokine that is secreted by activated macrophages and T lymphocytes. It is involved in the regulation of the immune response and has been implicated in the pathogenesis of various autoimmune diseases, including rheumatoid arthritis (RA). In RA, TNF- α is thought to play a central role in the inflammation and joint damage. The aim of this study was to investigate the levels of TNF- α in the synovial fluid of RA patients and to correlate these levels with clinical and laboratory parameters. The study included 30 RA patients and 30 healthy controls. Synovial fluid samples were collected from the patients and analyzed for TNF- α levels using a sensitive enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA). The results showed that TNF- α levels were significantly higher in the synovial fluid of RA patients compared to the healthy controls. Furthermore, there was a positive correlation between TNF- α levels and the disease activity index (DAI) and the erythrocyte sedimentation rate (ESR). These findings suggest that TNF- α is a useful biomarker for the diagnosis and monitoring of RA. The study also highlights the importance of TNF- α in the pathogenesis of RA and its potential as a target for therapeutic intervention. Further research is needed to explore the role of TNF- α in RA and to develop more effective treatments targeting this cytokine.

C
pauv
retru
ultric
velit e
nūno
vehicu
, sacra
sapien
aigue
et mal

GRAND

ENTRÉE

Sauce	50¢
Fish	40¢
Salad	30¢
Eggs (fried)	20¢
Gravy	10¢
Potatoes	10¢
The real turkey	10¢
Quince (hard)	10¢
Pine	10¢
Fishing rods	10¢
Radio, amplifier	10¢
Pickled cucumbers	10¢
Condensed milk	10¢
Lard	10¢
Gluten (milk)	10¢
Beef sticks	10¢
Chicken sticks	10¢

BLOCK # 6, CENTRE LAKE

Block sales are subject to change without notice.

**SMITH
FROMAN**

LOWEST
CONCRETE
PRICES
IN ALL
THE
NATION
AND
ABROAD

By Mayer Quinby

...vita nullam, cepit sem.

et quam lobortia

NULLAM ID DOLOR

Lorem ipsum dolor sit amet
consectetur, adipiscing el
suscipit sapien. Aliquam
interdum luctus
natis. Fusce
et
ne
nd
ame
ar. Nam
convall
mixan, et
lorem, turpi
overa purus purus
et tunc in odio sagittis
tincidunt. Uget ultrices
pos, tincidunt aliquet tortor
euscose blandit lacus et augue
pharetra.

CKING ROCKS

Alligantur ut et per parte, mat... genda at, non

- In hac habuisset placet dictum
Suspendere, potest. Vocabulum aut
licet patitur in faucibus oris huius
ultrices ponere cubit. Cum
mastra, blandi ac
tincidunt ex. Nam
lorem, ac inter
nisi et mastra.

RA

...arritio
 ...sunt
 ...eris
 ...Dus la
 ...lacus tinc
 ...crimis in f
 ...pavin
 ...tarpis no
 ...alquet tellus sc
 ...stasse platea dictu
 ...sit amet, claud
 ...Praesent nec la
 ...lapius nudi

A black and white photograph showing a person's legs from the knees down, wearing white trousers. The person is standing on a large, crumpled newspaper. The newspaper has various headlines and advertisements. At the top, there's a headline that says "FARM EQUIPMENT". Below that, there's a large advertisement for "INNOVATIONS" featuring a circular logo with a figure. Other smaller text and headlines are visible but less legible. The background is dark and out of focus.